

Bilag 16.

Justitsministerens redegørelse ved mødet i folketingets markedsudvalg den 15. november 1962 vedrørende traktaten om Det europæiske økonomiske Fællesskab og loven af 23. december 1959 om erhvervelse af fast ejendom.

A. Lovens hovedindhold.

Efter loven af 1959 kan personer, der ikke har bopæl i Danmark, og som ej heller tidligere har haft bopæl her i landet i et tidsrum af i alt 5 år, kun med justitsministerens tilladelse erhverve adkomst på fast ejendom her i landet. Den tilladelse, der er nødvendig for personer, der ikke opfylder lovens bopælsbetingelser, kan gøres betinget eller gives for en bestemt tid. Personer, der enten har bopæl her i landet eller tidligere har boet her i 5 år, kan derimod erhverve fast ejendom uden tilladelse. Det er således ikke rigtigt, når det undertiden forudsættes, at loven i alle tilfælde kræver 5 års bopæl her som betingelse for at erhverve fast ejendom.

B. EEC-traktatens regler om erhvervelse af fast ejendom.

Traktaten om Det europæiske økonomiske Fællesskab indeholder ikke regler, der umiddelbart medfører pligt for Danmark til at tillade udlændinge at erhverve fast ejendom her i landet. Det samme gælder, så vidt det kan bedømmes, de direktiver, der hidtil er udfærdiget i medfør af traktaten. Efter traktatens indhold er det imidlertid klart, at en forpligtelse hertil vil blive aktuel, efterhånden som traktatens målsætning realiseres i løbet af overgangsperioden.

I traktatens afsnit om etableringsfrihed, der også omfatter landbrugsområdet, siges det således i art. 54, stk. 3, litra e, udtrykkeligt, at det skal gøres muligt for en statsborger i en medlemsstat at købe og udnytte grundejendomme i en anden medlemsstat i det omfang, de i art. 39, stk. 2, opstillede principper ikke krænkes.

I henhold til traktatens art. 54, stk. 1, har ministerrådet den 25. oktober 1961

vedtaget en „Almindelig plan for ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden“. Gennemførelsen af denne plan skal ifølge traktatens art. 54, stk. 2, ske ved direktiver. Disse er ifølge art. 189, stk. 3, bindende for medlemsstaterne for så vidt angår de tilsigtede mål, medens de nationale myndigheder selv bestemmer form og midler. Forpligtelsen til at tillade erhvervelse af fast ejendom bliver således aktuel, efterhånden som fællesskabet udfærdiger direktiver om afskaffelse af restriktionerne for etablering inden for vedkommende erhvervsgren. For *landbrugsejendomme* opstiller planen følgende tidstabel:

- (1) Fra vedtagelsen af den Almindelige Plan skal begrænsningerne i retten til etablering på bedrifter, der har været forladt eller udyrket i over 2 år, ophæves, uden at denne etablering indebærer ret til at skifte bedrift.
- (2) Ved udløbet af første etape (31. december 1961) skal begrænsningerne i retten til etablering i landbruget ophæves for så vidt angår sådanne statsborgere fra andre medlemsstater, som har arbejdet som lønede landbrugsmedhjælpere i værtslandet i to år i træk.
- (3) Ved begyndelsen af anden etapes tredje år (1. januar 1964) skal der træffes sådanne forholdsregler med hensyn til bestemmelser om landbrugsforpagtning, at lovgivningen på dette område over for landbrugere, der er statsborgere i andre medlemsstater, og som driver sådan forpagtning, bliver anvendt på samme betingelser som over for landets egne statsborgere. Fra samme tidspunkt skal retten til at skifte fra en bedrift til en anden anerkendes for landbrugere, der er stats-